

Vaasan Sotaveteraanipiirin toiminnanjohtajankin tehtäviä hoitava tehopakkaus Tuula on ollut joukoissamme jo vuodesta 2006, mutta ensimmäiset sydämeen jääneet veteraanikohtaukset ovat peräisin jo hänen työuraltaan Silja Lineltä.

- Vuosien varrella minulla oli suuri kunnia järjestää laivaristeilyjä kolmelle suurelle veteraanijärjestölle piiritasolla. Suurin sotaveteraaniryhmä oli kahden yön risteily Sundsvalliin, jossa mukana oli 764 veteraania, puolisoa ja leskeä. Näillä risteilyillä olen saanut viettää aikaa veteraanien kanssa ja kuulla heidän tarinoitaan, jotka ovat ikimuistoisia, hän kiittelee.

Jo 15 vuoden ajan toiminnanjohtaneena toiminut Tuula kertoo veteraanijärjestön tuntuneen alusta saakka omalta. Kenttämme aktiivitoimijoiden sydän sykkii maanpuolustukselle, eikä Tuula ole poikkeus.

- Olen usean maanpuolustusjärjestön ja seurakunnan luottamustehtävissä. Vaasan Lottaperinneyhdistykseen liityin heti, kun se 20 vuotta sitten Vaasaan perustettiin. Sen puheenjohtajana minulla on ollut kunnia toimia vuodesta 2005 ja Suomen Lottaperinneliiton hallituksen jäsenenäkin olin toistakymmentä vuotta.

Syyt siihen, miksi veteraaniasia on niin lähellä sydäntä, löytyvät omasta perheestä.

- Isäni oli vuonna 1921 syntynyt sotaveteraani, ja taisteli Jatkosodassa Rukajärven metsissä. Äitini puolestaan on Karjalan evakkoja. Isän ja äidin suvussa on ollut sotaveteraaneja, sotainvalidi sekä lottia, joten veteraaniasian olen imenyt jo äidinmaidossa!

Veteraanityössä mukana olemista hän kuvailee palkitsevaksi.

- Parasta työssä on nähdä veteraanityön tuloksia: veteraanien, heidän puolisoitten ja leskien kiitollisuus.

Monesti kuulee ihmisten ihmettelevän, että mitä veteraaniliitot oikein tekevät? Paitsi, että pidämme yhteyttä veteraaneihimme, heitä jokapäiväisessä elämässä auttaen ja tukien sekä heille ja heidän puolisoilleen ja leskilleen virkistystoimintaa järjestäen, on keskeinen osa liittojen työtä ollut perustamisesta saakka edunvalvontatyö.

Veteraanien elämässä mukana olon kautta meillä on mahdollista selvittää millaisia epäkohtia ja puutteita heille suunnatuissa palveluissa ja etuuksissa on ja näitä pyrimme parantamaan päättäjiin suuntautuvalla vaikuttamistyöllä. Eikä se työ siihen suinkaan lopu, että johonkin asiaan saadaan parannus: työ jatkuu kentän tasolla, jossa pidetään yhteyttä kuntiin, valvotaan, että muutokset myös toteutuvat.

- Vuonna 2019 veteraaniliitot saivat aikaan lakimuutoksen, jonka myötä kaikista veteraanien kotona asumista tukevista palveluista tuli heille maksuttomia. Muutos oli tervetullut ja tärkeä ja selkeytti asioiden hoitoa myös kentätasolla. Vahva liitto taustalla sekä muiden sotaveteraanipiirien kollegat ovat tärkeä tukiverkosto, hän kiittelee.

Korona on tuonut paljon haasteita myös veteraanityöhön.

- Ikävää on se, kun ei olla voitu pandemian johdosta järjestää virkistysmatkoja eikä kokoontumisia, mitkä veteraanien, heidän puolisoitensa sekä leskien parissa koetaan erittäin tärkeiksi, sillä niiden kautta tuodaan näiden kunniakansalaisten elämään yhdessäoloa ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Sen merkitystä ei voi liikaa korostaa: moni on jäänyt leskeksi ja on elämässä muutenkin jo yksinäinen, Tuula muistuttaa.

Lipaskeräystehtävässään saamansa palautteen Tuula kertoo olleen positiivista.

- Yksi koskettava muisto on, kun ulkomaalaistaustainen perhe katseli minua ja jutteli keskenään jonkin aikaa, minkä jälkeen heidän lapsensa tulivat laittamaan rahaa lippaaseeni. En oikein itsekään tiennyt, kuinka kiittää heidän kauniista eleestään tarpeeksi.

Keräyksestä levitetään paljon paikkansapitämättömiä väitteitä, jotka on helposti tarkistettavissa niin kerääjiltä itseltään kuin keräyksen sekä vaikka Sotaveteraaniliiton sivuilta.

- Toivoisin yleisön ymmärtävän kuinka tarpeeseen nämä keräystuotot tulevat, varsinkin nyt, kun kerätään myös puolisoille ja leskille. He eivät saa valtiolta minkäänlaista avustusta. Monet ovat kymmeniä vuosia hoitaneet sairasta veteraania, heille tänä päivänä keräystuoton myötä saadut avustukset ovat erittäin tervetulleita. Niillä saadaan järjestettyä apua myös heille, Tuula muistuttaa.

- Yleisön tulisi myös ymmärtää, että suuri osa vuosittaisesta keräystuotosta on peräisin kustakin saapumiserästä keräyksen tueksi tulevilta varusmieskerääjiltä, mutta ilman ympäri vuoden mukana olevia keräysvapaaehtoisia ei tämäkään käytännössä onnistuisi.

Tuula haluaakin heittää teille kaikille haasteen:

- Oletko kiinnostunut vapaaehtoistyöstä: joko veteraanikeräyksen parissa tai tulevaa perinneaikaa suunniteltaessa ja toteutettaessa? Sinua tarvitaan. Ota rohkeasti yhteyttä paikallisiin toimijoihin.

Yhteystiedot sotaveteraanipiireihin löytyvät Sotaveteraaniliiton nettisivulta, hän vinkkaa.

- Veteraanit ovat maksaneet tästä rakkaasta isänmaasta kalliin hinnan, lottia ja kotirintamajoukkoja unohtamatta. He taistelivat meille itsenäisen kotimaan, missä meidän on hyvä vielä tänäänkin asua: olemmehan nykyään maailman onnellisin kansa! Veteraanien perintöä ja sen henkeä tulee rakkaudella ja herkällä sydämellä vaalia, eikä sitä saa milloinkaan unohtaa. Seuraavat sanat kätkevät sisälleen meille tärkeät tehtävät, mitä ei saa perinneaikanaan unohtaa:

Hoivatkaa

kohta poissa on veljet.

Muistakaa,

heille kallis ol maa.

Kertokaa

lasten lapsille lauluin,

himmetä ei muistot koskaan saa.

Alkuperäinen kirjoitus on julkaistu Sotaveteraaniliiton Facebookissa 30.4.2021.